

పరోపకార గుణగళ కురితాగి ప్రతిసంశోభక సాక్ష్యవన్న పదేయలు ఒకళ
ప్రయుభ్యపడ్డరు. ఆదరే ఒట్టరాదరూ ముందే బరబేకే?

అంగడి రామయ్య “ఇతనిగే ఏనూ బుద్ధి జల్ల. పూవాఫపర యోజనే మాడదే
సిదుకువ హళ్ళప్ప” ఎందు “శల్లఫ్ఫిదరు.”

నరేమనే నామ్యన గంద “ఆత మహా జగత్గాంయి. ఒరే జెపులి మనుష్య ఒందు
సణ్ణ నించే హళ్ళగాగి నన్న హేండతియన్న - మయాఫదస్థే ముత్తేద గృహిణయన్న -
హినొమానవాగి బ్యేద. అవళ మ్యేగి క్షేహాశి హోడెయదిద్యుదే దోష్ట పుణ్య. కదు
లోభి సహా. ఒందు సణ్ణ నించే హళ్ళన బదలాగి నాల్న కిత్తుళీ హణ్ణు సేందుకోండ.
ఇతనిగే మూగినల్లే మునిసు. దూపాసముని” ఎందు నంజు కారిద.

దూరద గుడ్డె కించణ్ణ “నిజక్కు అవరు అష్టేనూ కేట్టివరు అల్ల. ఆదరే ఆ అంగడి
రామయ్యన సహవాసింద కేట్టుబిట్టరు. ఇతరర జగత్ దల్లి వ్యథా క్షేహాకువ హవ్వాస
మాడికోండరు. ఇవర అధిక ప్రసంగింద ననగే ఖపద్వవ ధనకొని ఆగిదే” ఎందు
టిప్పుణి సేరింది.

గాడి ఇతప్ప మాత్ర ఎదే తట్టి ముందే బంద - “రుద్రప్పనవర మేలే హేరిద
అపవాద శుధ్య సుఖీ సుఖ్. ఆ హోత్తిగే అవరు నన్న ఎత్తిన హట్టియి పక్షదల్లే
నన్మోడనయే మాతానాడుత్తు ఇద్దరు. కుండాపురద జాత్తేయ విషయ. ముత్తే అవరు
శుధ్య శాంతారామ ధమరాయి. బాయి ఒట్టగే బేరటు తురుశదరూ కశ్చలు తియిద
మోద్దు మనుష్య. ఒందు ఇరువేయన్న నోయిసువవరల్ల ఏకే? ఒందు బారి నాను
నన్న ఎత్తిగే ఒందు సణ్ణ పేట్టు కేంట్చే. ఈ మహారాయిరు కణ్ణేరు తుంబికోండు ననగే
క్షేయోదించి - ఇతప్పణ్ణవరే నిమ్మ దమ్మయ్య, నన్ను తేయిదే. ఈ పాపద జంతువిగే
హోడెదరే ననగే హోడెదంతేయే సమ, ఎందు హంబలిసి బేండుకోండరు. హావినంథా
మనస్సు రుద్రప్పనవరదు” ఎందు ఫంటాఫోంపవాగి శారిద. ఆదరే హేండ కుడాక
గాడి ఇతప్పన మాతన్న యారు కేళియారు?

రుద్రప్పన పరిశ్శితి భికరవాగిత్తు. కోటినల్లి ఏను తీమానవాదితు
ఎంబుదరల్లి యారిగూ ఏనూ సంతయ ఇరల్లి.

హేండి హావము “నన్న హాటు భాగ్, అవర హేసరే రుద్రప్ప. హేసరిగే తశ్శంతే నడతే.
నన్న తందె తాయి ఇంథా సిదుకరిగే నన్న క్షే హిదిసి నన్న జీవక్కే బేండుకోట్టరు” ఎందు
బిళ్ళ బిళ్ళ అత్తు శచ్చిదభు.

★ ★ ★

కోటినల్లి ముల్చు సాక్షీగళిందరే మ్యుతన వ్యద్ద తందేతాయి - గుడిసలు సంజీవ
మత్తు అవన హేండి.

వశేలరు మత్తు జడ్డురు అవరన్న క్రమదంతే ప్రశ్నిసిదరు.

అవరిప్పిందలూ స్వష్టి నిస్సుంకోజేవాగి ఒందే ఖాతుర బంతు.-

“రుద్రప్పనవరు శాంత స్థావదవరు. ధమరాత్మరు. నాను అవరన్న బాల్యదింద
ఇందిన తనక నోడిద్దేనే. అవరింద దుష్టుక్కే ఎందూ ఆగిలారమ. అదు సంపూర్ణ